

UZASADNIENIE

W dniu 8 lutego 2013r. syndyk masy upadłości (...) S.A.z siedzibą w W.(dalej jako: powód, „Syndyk”) wytoczył powództwo przeciwko C. (...)z siedzibą w W., D.(USA) (dalej jako: pozwany, (...)) o wydanie dokumentów akcji na okaziciela w postaci odcinka zbiorowego 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A.z siedzibą w W.oraz odcinka zbiorowego 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A.z siedzibą w T.alternatywnie - nakazanie pozwanej zapłaty na rzecz powoda kwoty 500.000zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia niniejszego pozwu do dnia zapłaty, oraz o wydanie wyroku ustalającego, że prawo własności do 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A.z siedzibą w W.będących przedmiotem zawartej pomiędzy stronami Umowy Sprzedaży z dnia 6 września 2010r. przysługuje upadłemu (...) S.A.w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W., zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

(pozew k. 2-9)

Pozew wraz z załącznikami został doręczony pozwanemu w dniu 3 marca 2014 r. Pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew. Pozwany nie stawił się pomimo należytego zawiadomienia go o terminie rozprawy, nie złożył żadnych wyjaśnień – ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w jego nieobecności.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 września 2010r. (...) sp. z o.o. i pozwany zawarli umowę na mocy, której pozwany nabył 250 akcji (...) S.A. z siedzibą w W. na okaziciela serii (...) o wartości nominalnej 1.000zł każda.

(umowa z dnia 6 września 2010r. k. 14-15)

W dniu 6 września 2010 r. (...) sp. z o.o. i pozwany zawarli umowę sprzedaży (...) akcji na okaziciela (...) S.A. z siedzibą w T., serii (...) o wartości nominalnej 1.000zł każda.

(umowa z dnia 6 września 2010r. k. 16-17)

W dniu zawierania umów pozwana posiadała 78,17% udziałów w kapitale zakładowym powoda, tj. 10.162 udziałów o łącznej wartości 5.081.000zł na ogólna sumę 13.000 udziałów o łącznej wartości 6.500.000zł. Stan ten trwał co najmniej do dnia 12 października 2007 r.

(księga udziałów z dnia 6 września 2010r. i 12 września 2010r. k. 29, 31)

W dniu 11 października 2010r. uchwałą nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników (...) sp. z o.o. nastąpiło przekształcenie się (...) sp. z o.o. w (...) S.A.

(odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego k. 18 -25)

W dniu 15 grudnia 2010r. został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości (...) S.A.

(Wniosek o ogłoszenie upadłości k 26-28))

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2011r. Sąd Rejonowy dla W., X Wydział Gospodarczy ogłosił upadłość (...) S.A.obejmującą likwidację majątku dłużnika oraz wyznaczył syndyka.

(postanowienie z dnia 9 lutego 2011r. k. 12-13)

250 akcji na okaziciela serii (...) S.A.z siedzibą w T.będących przedmiotem Umowy zostało nabyte przez (...) S.A..

(środki dowodowe k. 202 – 209)

Wartość nabytych przez (...) S.A. akcji wynosi 250 000 zł.

(okoliczność bezsporna)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione co do zasady w części.

Podstawa prawna powództwa oparta jest na art. 134 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2012 r., poz. 1112 z późn. zm., dalej jako: pr.up.n.).

Zgodnie z tym przepisem, jeżeli czynność upadłego jest bezskuteczna z mocy prawa lub została uznana za bezskuteczną, to co wskutek tej czynności ubyło z majątku upadłego lub do niego nie weszło, podlega przekazaniu do masy upadłości, a gdy przekazanie w naturze jest niemożliwe, do masy upadłości powinna być wpłacona równowartość w pieniądzech.

Stosownie do art. 128 ust. 1 pr.up.n. czynności prawne odpłatne dokonane przez upadłego w terminie sześciu miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości z małżonkiem, krewnym lub powinowatym w linii prostej, krewnym lub powinowatym w linii bocznej do drugiego stopnia włącznie albo z przysposobionym lub przysposabiającym są bezskuteczne w stosunku do masy upadłości.

Według art. 128 ust. 2 i 3 pr. up.n. przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do czynności upadłego, będącego spółką lub osobą prawną, dokonanej z jej współnikami, ich reprezentantami lub ich małżonkami, jak również ze spółkami powiązanymi, ich współnikami, reprezentantami lub małżonkami tych osób, a także do czynności upadłego będącego spółką, których dokonał z inną spółką, jeżeli jedna z nich była spółką dominującą.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z bezskutecznością czynności prawnej z mocy samego prawa.

W związku z powyższym na syndyku ciążył ciężar udowodnienia, że:

- a) czynność prawna została dokonana w ciągu ostatnich sześciu miesięcy przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości;
- b) czynności prawnej upadły dokonał z jedną z osób wymienionych w art. 128 pr.up.n.

Co się tyczy pierwszej przesłanki należy wyjaśnić, iż przedmiotowe Umowy zostały zawarte przez (...) SA z pozwanym w dniu 6 września 2010 r. Natomiast wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony w dniu 15 grudnia 2010 r. Oznacza to, że czynność prawna została dokonana w ciągu ostatnich sześciu miesięcy przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości.

Odnosząc się do drugiej przesłanki trzeba wskazać, że w dacie zawarcia Umów pozwana była współnikiem upadłego (art. 128 ust. 2 pr.up.n.) i spółką dominującą w stosunku do (...) sp. z o.o. w rozumieniu art. 128 ust. 3 pr.up.n. oraz art. 4 § 1 pkt 4 k.s.h.

Dla prawa upadłościowego i naprawczego miarodajne jest definicja spółki dominującej zawarte w kodeksie spółek handlowych, ze względu na ich uniwersalność w dziedzinie prawa handlowego.

Z kolei według art. 4 § 1 pkt 1 k.s.h. spółką dominującą jest spółka handlowa w przypadku, gdy: 1) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów na zgromadzeniu współników albo na walnym zgromadzeniu, także jako zastawnik albo użytkownik, bądź w zarządzie innej spółki kapitałowej (spółki zależnej), również na podstawie porozumień z innymi osobami; lub 2) jest uprawniona do powoływania lub odwoływania większości członków zarządu innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), także na podstawie porozumień z

innymi osobami; lub 3) jest uprawniona do powoływania lub odwoływania większości członków rady nadzorczej innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami; lub 4) członkowie jej zarządu lub członkowie jej rady nadzorczej stanowią więcej niż połowę członków zarządu innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej); lub 5) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów w spółce osobowej zależnej albo na walnym zgromadzeniu spółdzielni zależnej, także na podstawie porozumień z innymi osobami; lub 6) wywiera decydujący wpływ na działalność spółki kapitałowej zależnej albo spółdzielni zależnej, w szczególności na podstawie umów przewidujących zarządzanie spółką zależną lub przekazywanie zysku przez taką spółkę.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w aktach sprawy, od dnia 2 września 2010 r. pozwana miała 10 162 udziały o łącznej wartości 5 081 000 zł w (...) sp. z o.o. na ogólną sumę 13 000 udziałów o wartości 6 500 000 zł w tej spółce, tj. 78, 17 % wszystkich udziałów w spółce. Stan ten trwał co najmniej do dnia 12 października 2010 r., a zatem istniał na dzień zawarcia obu umów sprzedaży akcji.

Wobec powyższego należy uznać, że Umowy, jako czynności prawne odpłatne dokonane przez upadłego w terminie sześciu miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości ze pozwanym, jako współnikiem i spółką dominującą są bezskuteczne z mocy samego prawa w stosunku do masy upadłości.

Tym samym (...) S.A. przysługuje prawo własności odcinka zbiorowego 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A. z siedzibą w W. oraz odcinka zbiorowego 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A. z siedzibą w T..

W związku z tym, że Umowy są bezskuteczne z mocy samego prawa, pozwany stosownie do art. 134 ust. 1 pr. up.n., zobowiązany jest do zwrotu powodowi tego, co wskutek tej czynności ubyło z majątku upadłego lub do niego nie weszło. Gdy przekazanie w naturze jest niemożliwe, do masy upadłości powinna być wpłacona równowartość w pieniądzech.

Powód sformułował żądanie powództwa na zasadzie zgłoszenia żądań alternatywnych.

Innymi słowy, powód żąda wydanie dokumentów akcji na okaziciela w postaci odcinka zbiorowego 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A. z siedzibą w W. oraz odcinka zbiorowego 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A. z siedzibą w T. alternatywnie - nakazanie pozwanej zapłaty na rzecz powoda kwoty 500.000 zł, czyli po 250 000 zł z tytułu każdej z Umów.

Powód w pozwie nie uzasadnił pod względem prawnym żądania alternatywnego. Nie przedstawił także argumentów przekonywających Sąd o swoim poglądzie prawnym w ramach postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego na podstawie art. 212 § 1 k.p.c.

W związku z tym trzeba w pierwszej kolejności zaznaczyć, że roszczenie alternatywne jako roszczenie materialnoprawne należy odróżnić od roszczenia procesowego, które może zostać sformułowane jako żądanie alternatywne albo żądanie ewentualne.

W żądaniu alternatywnym mamy do czynienia ze zobowiązaniem przemiennym. Zobowiązanie takie, jak wynika z art. 365 § 1 k.c., ma miejsce wówczas, gdy dłużnik jest zobowiązany w ten sposób, że wykonanie zobowiązania może nastąpić przez spełnienie jednego z kilku świadczeń (zobowiązanie przemiennie), wybór świadczenia należy do dłużnika, chyba że z czynności prawnej, z ustawy lub z okoliczności wynika, iż uprawnionym do wyboru jest wierzyciel lub osoba trzecia. W zobowiązaniu przemiennym istotny jest zatem element subiektywny, którego wyrazem jest wola dłużnika, wierzyciela lub osoby trzeciej co do rodzaju świadczenia, jakie ma być spełnione.

Z punktu widzenia prawa postępowania cywilnego, gdy mamy do czynienia z żądaniem alternatywnym, którego podstawą jest zobowiązanie przemiennie, w pozwie powód wymienia dwa świadczenia, żądając ich zasądzenia. Uwzględniając powództwo sąd zasądza wówczas oba alternatywne roszczenia. Odmiennie jest w przypadku żądania ewentualnego. Żądanie ewentualne jest zgłoszone na wypadek nieuwzględnienia żądania głównego. Jeżeli sąd

uwzględnia żądanie główne, wówczas nie rozstrzyga o żądaniu ewentualnym, uwzględniając zaś żądanie ewentualne, oddala żądanie główne.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt art. 134 ust. 1 pr. up.n. należy wyjaśnić, że przepis ten wyraźnie stanowi, iż zwrotowi podlega „to co wskutek tej czynności ubyło z majątku upadłego lub do niego nie weszło, podlega przekazaniu do masy upadłości, **a gdy przekazanie w naturze jest niemożliwe**, do masy upadłości powinna być wpłacona równowartość w pieniądzu”. W związku z tym żądanie powództwa oparte na tym przepisie jest roszczeniem materialnoprawnym, ale nie jest to roszczenie alternatywne, gdyż nie odpowiada treści art. 365 § 1 k.c. i żądaniu alternatywnemu, jako roszczeniu procesowemu. Jest to uzasadnione tym, że uregulowanie z art. 134 ust. 1 pr. up.n. nie mówi o tym, że dłużnik, wierzyciel albo osoba trzecia ma prawo wyboru obydwóch roszczeń: tj. wydania świadczenia w naturze albo wydania równowartości świadczenia w pieniądzu, lecz wskazuje na obiektywną przesłankę jaką jest „niemożliwość przekazania w naturze”, uzasadniającą „wypłacenia równowartości w pieniądzu tego co wskutek czynności ubyło z majątku upadłego”. Ujęcie w taki sposób przesłanki przekazania do masy upadłości równowartości tego, co w skutek czynności ubyło z majątku upadłego lub do niego nie weszło, kształtuje roszczenie procesowe jako żądanie ewentualne. Niemożliwość przekazania w naturze jest zdarzeniem obiektywnym, niezależnym od woli dłużnika, wierzyciela lub osoby trzeciej. Jego istotą jest udowodnienie, że zwrot w naturze jest niemożliwy. Przyczyny tego stanu rzeczy mogą być różne, ale muszą się sprowadzać do tego, że rozstrzygnięcie przez sąd o wydaniu in natura jest niemożliwe, zaś ewentualne takie rozstrzygnięcie sądu będzie prowadziło do wydania orzeczenia, które nie będzie wykonalne w egzekucji.

Gdyby przyjęć odmienną koncepcję wówczas, powstałoby zagadnienie oceny przesłanki „niemożliwości spełnienia świadczenia w naturze” w toku egzekucji. Jest to kwestia związana z wymagalnością świadczenia wymienionego w tytule wykonawczym. Tymczasem, zgodnie z art. 804 k.p.c. organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym i nie może badać tego, czy spełnienie świadczenia in natura jest możliwe, czy też nie.

Innymi słowy, na podstawie art. 134 ust. 1 pr. up.n. powód może zgłosić żądanie główne wydania w naturze tego co wskutek czynności bezskutecznej z mocy samego prawa w stosunku do masy upadłości ubyło z majątku upadłego lub do niego nie weszło na skutek tego, że czynność prawna odpłatna była bezskuteczna, a gdyby przekazanie w naturze było niemożliwe, wówczas ewentualnie może żądać równowartości w pieniądzu tego, co jest objęte żądaniem głównym. W związku z tym, jeżeli powód żąda świadczenia ekwiwalentnego w pieniądzu, wówczas musi udowodnić, że wydanie tego świadczenia in natura nie jest możliwe.

Tym samym należy wskazać, że przepis art. 134 ust. 1 pr. up.n. zawiera materialnoprawną przesłankę, której spełnienie uzasadnienia uwzględnienie powództwa przez sąd. Oznacza to, że sąd na podstawie materiału dowodowego orzeka o żądaniu powództwa niezależnie od zarzutów podniesionych przez strony, gdyż prawo materialne sąd stosuje z urzędu. Wobec tego, jeżeli powód nie udowodnił tego, że wydanie rzeczy in natura jest niemożliwe, sąd nie może uwzględnić żądania o zasądzenie ekwiwalentu w postaci równowartości świadczenia wyrażonego w pieniądzu.

Odnosząc się do poszczególnych żądań powództwa należy wyjaśnić co następuje:

Żądanie powództwa wydania dokumentów akcji na okaziciela w postaci odcinka zbiorowego 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A. z siedzibą w W. jest zasadne. Natomiast nie jest zasadne uwzględnienie żądania alternatywnego o zapłatę 250 000 zł stanowiących równowartość tych praw wartościowych, gdyż powód nie udowodnił, aby przekazanie tych papierów wartościowych nie było możliwe.

Żądanie powództwa wydania dokumentów akcji na okaziciela w postaci odcinka zbiorowego 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A. z siedzibą w T. jest niezasadne, gdyż powód udowodnił, iż nie jest możliwe wydanie odcinka zbiorowego 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A. z siedzibą w T.. Jak wyjaśnił powód na rozprawie w oparciu o przedstawione środki dowodowe, żądanie to zdezaktualizowało się wobec tego, że gdyż akcje te nabyła (...) S.A. i uległy one dematerializacji, dlatego nie można ich wydać w naturze. Wobec tego została spełniona przesłanka umożliwiająca nakazanie zwrotu równowartości tych akcji w pieniądzu, tj. w kwocie 250 000 zł. Sąd uznał, iż wartość tych akcji nie została

zakwestionowana przez pozwanego (pozwany nie wypowiedział co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach) i mając na uwadze wyniki całej rozprawy, uznał te fakty za przyznane (art. 230 k.p.c.).

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 359 § 1 k.c. i art. 481 § 1 k.c.

Według pierwszego przepisu odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe. Zgodnie z drugim przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Powód żąda odsetek ustawowych od kwoty 250 000 zł od dnia wniesienia pozwu.

Powód wyjaśnił na rozprawie, że pozwany nie był wzywany przed wytoczeniem powództwa do zapłaty.

Wobec tego, należy przyjąć, że pozwany pozostaje w opóźnieniu z zapłatą przedmiotowej kwoty od dnia, w którym dowiedział się o powinności jej zapłaty. Doszło do tego w dniu doręczenia mu pozwu do zapłaty, tj. w dniu 3 marca 2014 r., a zatem od dnia następnego, czyli od dnia 4 marca 2014 r. uzasadnione jest żądanie zapłaty odsetek ustawowych.

Żądanie powództwa o wydanie wyroku ustalającego, że prawo własności do 250 akcji na okaziciela serii (...) S.A. z siedzibą w W. będących przedmiotem zawartej pomiędzy stronami Umowy Sprzedaży z dnia 6 września 2010 r. przysługuje upadłemu (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. jest niezasadne.

Podstawa prawna powództwa opiera się w tym zakresie na art. 189 k.p.c.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. jest to obiektywna (czyli rzeczywiście istniejąca), a nie tylko hipotetyczna (czyli w subiektywnym odczuciu strony) potrzeba prawna uzyskania wyroku odpowiedniej treści, występująca wówczas, gdy powstała sytuacja rzeczywistego naruszenia albo zagrożenia naruszenia określonej sfery prawnej. Praktycznie rzecz biorąc, interes prawny występuje wtedy, gdy sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości, a jednocześnie interes ten nie podlega ochronie w drodze innego środka. Z kolei brak interesu prawnego jako przesłanki powództwa z art. 189 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy strona nie ma jakiegokolwiek potrzeby ustalenia stosunku prawnego lub prawa, gdyż jego sfera prawna nie została ani naruszona, ani zagrożona przez pozwanego.

W niniejszej sprawie powód w pozwie nie udowodnił interesu prawnego w żądaniu powództwa.

W związku z tym przewodniczący w ramach postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 212 § 1 k.p.c. na rozprawie w dniu 24 lipca 2014 r. zwrócił się do powoda o wyjaśnienie interesu prawnego.

Powód wskazał, że w innej podobnej sprawie, której przedmiotem było wydanie nieruchomości, brak takiego rozstrzygnięcia powodował wątpliwości, kto jest jej właścicielem.

Nie wnikając, w szczegóły tego sporu, który nie jest przedmiotem badania przez sąd, trzeba wyraźnie wskazać, że powód nie udowodnił istnienia interesu prawnego, o którym mowa w art. 189 k.p.c. w dodatkowym żądaniu powództwa w rozumieniu wyżej przedstawionym. Interes prawny powoda w żądaniu o ustalenie istnienia prawa lub stosunku prawnego, o którym mowa w art. 189 k.p.c., uzyskuje pełną i definitywną ochronę na podstawie art. 128 i 134 pr. up.n. Czynności prawne będące przedmiotem oceny Sądu są bowiem bezskuteczne z mocy samego prawa, zaś przesłanką wydania przez sąd orzeczenia nakazującego wydanie papierów wartościowych oraz zasądzonego

roszczenie, jest ustalenie, że na skutek bezskuteczności z mocy samego prawa, (...) SA w upadłości jest ich właścicielem, co nastąpiło w treści uzasadnienia powyżej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w zakresie, w jakim powództwa nie uwzględnił, oddalił je.

Sąd wyjaśnia, iż w komparacji oraz sentencji orzeczenia uszczegółowiono kwestie prawne dotyczące oznaczenia stron w procesie oraz roszczenia procesowego o wydanie papierów wartościowych.

W pozwie oznaczono stroną powodową jako: Syndyk Masy Upadłości (...) SA w upadłości likwidacyjnej.

Zdaniem Sądu oznaczenie syndyka jako strony procesu cywilnego powinno brzmieć: syndyk masy upadłości (...) S.A. bez dodatkowego określenia „w upadłości likwidacyjnej”.

Należy zaznaczyć, że art. 126 § 1 pkt 1 k.p.c. wprowadza wymóg formalny oznaczenia strony. Dotyczy on określenia strony w znaczeniu procesowym, czyli podmiotu, który występuje w danym procesie we własnym imieniu jako powód albo pozwany. Podmiotem takim w procesie dotyczącym masy upadłości oraz w procesie niedotyczącym masy upadłości może być syndyk (art. 144 ust. 1 i ust. 2 pr.up.n.). W roli syndyka jako strony w znaczeniu procesowym występuje jednostka uosabiająca syndyka. Jest nią pozasądowy organ postępowania upadłościowego obejmujący likwidację majątku dłużnika. Wobec tego oznaczenie strony w procesie następuje przez użycie nazwy własnej właściwej dla tego organu. De lege lata jednostkę tę określa się „syndykiem”. Z analizy orzecznictwa wynika, że utrwalila się konwencja terminologiczna, w której syndyka określa się w pisemnych czynnościach procesowych mianem „syndyka masy upadłości [...]”. W tym sensie dookreśla się również masę upadłości podmiotu postawionego w stan upadłości, którą syndyk zarządza, lecz masy upadłości nie uważa się za podmiot postępowania cywilnego. Jest to uzasadnione charakterem prawnym powołania syndyka, gdyż jest on ustanawiany w konkretnym właściwym postępowaniu upadłościowym z opcją likwidacyjną, prowadzonym dla ściśle określonego podmiotu postawionego w stan upadłości, którego majątek z chwilą ogłoszenia upadłości staje się masą upadłości (art. 60 pr.up.n.). Syndyk zaś, jako organ postępowania upadłościowego, nie funkcjonuje poza tym postępowaniem i nie jest abstrakcyjną instytucją prawną, lecz zarządza konkretnym majątkiem upadłego (art. 173 pr.up.n.). Dlatego w pisemnych czynnościach procesowych, obok nazwy syndyk, określa się także masę upadłości podmiotu postawionego w stan upadłości, którą syndyk zarządza.

Posłużenie się oznaczeniem „w upadłości likwidacyjnej” dla doprecyzowania syndyka jako strony w znaczeniu procesowym jest zbędne.

Za poglądem tym przemawia brzmienie art. 60¹ pr.up.n. Według tego przepisu po ogłoszeniu upadłości przedsiębiorca występuje w obrocie pod dotychczasową firmą z dodaniem oznaczenia „w upadłości likwidacyjnej” albo w „upadłości układowej”. Rozwiązanie to było podyktowane postulatami praktyki, według których pożądane jest ujawnienie w obrocie faktu, że przedsiębiorca jest w stanie upadłości. Dlatego sformułowanie „w upadłości likwidacyjnej” zastrzeżone jest dla oznaczenia przedsiębiorcy, którego została ogłoszona upadłość obejmująca likwidację majątku dłużnika. Przy użyciu tego wyrażenia należy oznaczyć przedsiębiorcę w pisemnych czynnościach procesowych przede wszystkim w procesie niedotyczącym masy upadłości. Natomiast oznaczenie w pisemnych czynnościach procesowych syndyka masy upadłości konkretnego podmiotu postawionego w stan upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika, ujawnia fakt ogłoszenia takiej upadłości tego podmiotu. Stąd określenie „syndyk masy upadłości (...) SA w upadłości likwidacyjnej” jest redundantnym połączeniem językowym. Syndyk może być bowiem ustanowiony wyłącznie w upadłości likwidacyjnej. W związku z

W pozwie żądano także, aby sąd nakazał wydać świadczenie in natura do masy upadłości. Jest to sformułowanie zgodne z treścią art. 134 ust. 1 pr. up. in. Jednakże uwzględnienie takiego żądania bez właściwego określenia sentencji orzeczenia spowodowało by trudności w wykonaniu orzeczenia w toku egzekucji. Żądanie takie „upodmiotawia” masę upadłości, w tym sensie, że wskazuje ją jako „podmiot”, któremu należy wydać świadczenie. Jednakże okoliczność, że na podstawie art. 128 i 134 ust. 1 pr. up.n., syndyk działa ze skutkiem bezpośrednim dla masy upadłości nie uzasadnia jej „upodmiotowienia” w rozstrzygnięciu. Dlatego sentencja orzeczenia musi wskazywać podmiot, któremu należy wydać świadczenie in natura. Podmiotem tym w upadłości likwidacyjnej jest syndyk jako podmiot podstawiony w

miejsce upadłego na zasadzie podstawienia procesowego bezwzględnie (art. 144 ust. 1 i 2 pr.up.n.). Uwzględnienie tego podmiotu w treści sentencji orzeczenia jako podmiotu uprawnionego do odebrania świadczenia do masy upadłości umożliwi jego wykonanie w toku egzekucji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., ponieważ pozwany w całości przegrał proces, a uległ żądaniu powództwa w niewielkim zakresie.

Na koszty procesu podlegające uwzględnieniu na rzecz powoda w wysokości: 14 531, 24 zł składają się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7 200,00 zł (§ 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz. U. 2013, poz. 461)), koszt opłaty od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17 zł, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 1.800zł (§ 13 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz. U. 2013, poz. 461), oraz kwota 5.514,24 zł, stanowiąca koszty wykonania tłumaczeń.

Na nieuiszczone koszty sądowe, które podlegają pobraniu na rzecz Skabu Państwa Sądu – Okręgowego w Warszawie, na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., opłata sądowa od pozwu w wysokości 25.000 zł (art. 13 ust 1 ust. z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010.90.594 ze zm.) oraz kwota 297,70 zł poniesiona na wykonania doręczeń za granicę.

SSR del. Przemysław Feliga

Z/Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

SSR del. Przemysław Feliga